

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
คำสดปรวิาสประเภทต่างๆ

คำขอปฏิญาณนปรีวาส

อหิ ภนฺเต เอกํ อาปตฺติํ อาปชฺชิ สยฺเจตฺตํ สกฺกวิสสุตฺติํ เอกาหปฏิจฺจนนํ โสหิ ภนฺเต
สงฺฆํ เอกิสฺสา อาปตฺติยา สยฺเจตฺตนิกาเย สกฺกวิสสุตฺติยา เอกาหปฏิจฺจนนํ เอกาหปรีวาสํ ยาจามิ ฯ

อหิ ภนฺเต.... โสหิ ทฺติยมฺปิ ภนฺเต สงฺฆํ.....ยาจามิ ฯ

อหิ ภนฺเต.... โสหิ ตติยมฺปิ ภนฺเต สงฺฆํ.....ยาจามิ ฯ

ลำดับนั้น ภิกษุผู้ฉลาด ผู้สามารถ ฟังประกาศให้สงฆ์ทราบด้วยอุตติจตุตถกรรมวาจา
ดังนี้

กรรมวาจาให้ปฏิญาณนปรีวาส

สุณฺหาตุ เม ภนฺเต สงฺโฆ อโย อิตฺถนฺนาโม ภิกฺขุ เอกํ อาปตฺติํ อาปชฺชิ สยฺเจตฺตํ
สกฺกวิสสุตฺติํ เอกาหปฏิจฺจนนํ โส สงฺฆํ เอกิสฺสา อาปตฺติยา สยฺเจตฺตนิกาเย สกฺกวิสสุตฺติยา
เอกาหปฏิจฺจนนํ เอกาหปรีวาสํ ยาจติ ยถิ สงฺฆสฺส ปตฺตกฺกลํ สงฺโฆ อิตฺถนฺนามสฺส ภิกฺขุโน
เอกิสฺสา อาปตฺติยา สยฺเจตฺตนิกาเย สกฺกวิสสุตฺติยา เอกาหปฏิจฺจนนํ เอกาหปรีวาสํ ททฺเขย
เอสา อุตฺติ ฯ

สุณฺหาตุ เม ภนฺเต สงฺโฆ อโย อิตฺถนฺนาโม ภิกฺขุ เอกํ อาปตฺติํ อาปชฺชิ สยฺเจตฺตํ
สกฺกวิสสุตฺติํ เอกาหปฏิจฺจนนํ โส สงฺฆํ เอกิสฺสา อาปตฺติยา สยฺเจตฺตนิกาเย สกฺกวิสสุตฺติยา
เอกาหปฏิจฺจนนํ เอกาหปรีวาสํ ยาจติ สงฺโฆ อิตฺถนฺนามสฺส ภิกฺขุโน เอกิสฺสา อาปตฺติยา
สยฺเจตฺตนิกาเย สกฺกวิสสุตฺติยา เอกาหปฏิจฺจนนํ เอกาหปรีวาสํ เทติ ยสฺสายสฺมโต ขมติ
อิตฺถนฺนามสฺส ภิกฺขุโน เอกิสฺสา อาปตฺติยา สยฺเจตฺตนิกาเย สกฺกวิสสุตฺติยา เอกาหปฏิจฺจนนํ
เอกาหปรีวาสสฺส ทานํ โส จฺจุหฺสสฺส ยสฺส นกขมติ โส ภาเสยฺย ฯ

ทฺติยมฺปิ เอตมฺตถํ วทามิ สุณฺหาตุ..... ฯ

ตติยมฺปิ เอตมฺตถํ วทามิ สุณฺหาตุ..... ฯ

ทินฺโน สงฺฆเณ อิตฺถนฺนามสฺส ภิกฺขุโน เอกิสฺสา อาปตฺติยา สยฺเจตฺตนิกาเย สกฺกวิสสุตฺติ
ยา เอกาหปฏิจฺจนนํ เอกาหปรีวาโส ขมติ สงฺฆสฺส ตสฺมา จฺจุหฺสิ เอวเมตํ ธารยามิ ฯ

คำสมาทานปฏิญาณนปรีวาส

ปรีวาสํ สมาทียามิ วตฺตํ สมาทียามิ ฯ

ทฺติยมฺปิ ปรีวาสํ สมาทียามิ วตฺตํ สมาทียามิ ฯ

ตติยมฺปิ ปรีวาสํ สมาทียามิ วตฺตํ สมาทียามิ ฯ

คำบอกปฏิจันนปริวาส

อหิ ภนฺเต เอกํ อาปตฺติํ อาปชฺชํ สญฺเจตนิกํ สุกกวิสสุตฺติํ เอกาหปฏิจฺจนนํ โสฬํ สงฺฆํ
เอกิสฺสา อาปตฺติยา สญฺเจตนิกาฯ สุกกวิสสุตฺติยา เอกาหปฏิจฺจนนยาฯ เอกาหปริวาสํ ยาจติ ตสฺส เม
สงฺโฆ เอกิสฺสา อาปตฺติยา สญฺเจตนิกาฯ สุกกวิสสุตฺติยา เอกาหปฏิจฺจนนยาฯ เอกาหปริวาสํ อทาสิ
โสฬํ ปริวาสมิ เวทยามหิ ภนฺเต เวทิตฺติ มํ สงฺโฆ ชารตุฯ

คำเก็บปฏิจันนปริวาส

วตฺตํ นิกฺขิปามิ ปริวาสํ นิกฺขิปามิ

หุตฺติมฺปิ วตฺตํ นิกฺขิปามิ ปริวาสํ นิกฺขิปามิ

ตติยมฺปิ วตฺตํ นิกฺขิปามิ ปริวาสํ นิกฺขิปามิ

ปฏิจฺจนนปริวาสที่นำมาเป็นตัวอย่างนี้ เป็นเรื่องของภิกษุรูปหนึ่งที่ไม่ปรากฏนาม
โดยเฉพาะต้องอาบัติสังฆาทิเสสตัวเดียวที่ชื่อว่า สญฺเจตนิกา สุกกวิสสุตฺติ (แก้งให้น้ำอสุจิ
เคลื่อน) ซึ่งเมื่อต้องแล้วก็ปิดไว้เพียงแค่ ๑ วันเท่านั้น จึงขอปริวาสเพื่ออาบัติชื่อนั้นที่ปิดไว้วันเดียว

ถ้าในกรณีที่ภิกษุมีนามปรากฏโดยเฉพาะก็ต้องใส่ชื่อท่านลงไปในเวลาสวดกรรมวาจา
ตรงตำแหน่ง อิตฺถนฺนาโม ถ้าท่านต้องอาบัติชื่ออะไรก็ใส่ชื่ออาบัติลงไปในช่อง สญฺเจตนิกา สุกก
วิสสุตฺติ และถ้าท่านปิดไว้กี่วันก็ใส่ลงไปในช่องว่า เอกาหปฏิจฺจนนา ถ้าปิดไว้ ๒ วัน จนถึง ๑๕
วัน ฟังให้บอกว่ ทฺวิหปฏิจฺจนนํ..... ตฺติหป..... จตุหป..... ปญฺจาหป..... ฉาหป..... สตุคาหป.....
อฏฺฐาหป..... นวาหป..... ทสาหป..... เอกาทสาหป..... ทฺวาทสาหป..... เตรสาหป.....
จุทฺทสาหปปฏิจฺจนนํ

สำหรับอาบัติที่ปิดไว้ ๑๕ วัน ฟังแต่คำสวดประกอบว่า ปกฺขปปฏิจฺจนนํ ตั้งแต่ ๑๕
วัน จนถึงวันที่ ๒๕ ฟังแต่คำสวดว่า อติเรกปกฺขปปฏิจฺจนนํ ถ้า ๓๐ วัน ฟังแต่คำสวดว่า
มาสปปฏิจฺจนนํ ถ้าเกิน ๑ เดือน แต่ไม่ถึง ๒ เดือน ฟังแต่คำสวดว่า อติเรกมาสปปฏิจฺจนนํ เมื่อ
ครบ ๒ เดือน ฟังแต่คำสวดว่า ทฺวิมาสปปฏิจฺจนนํ เป็นต้น

เมื่อครบ ๑ ปี ฟังแต่คำสวดว่า เอกสฺวจฺจรปปฏิจฺจนนํ และเมื่อครบ ๖๐ ปี ฟังแต่คำ
สวดว่า สุกฺกิสฺวจฺจรปปฏิจฺจนนํ, หรือมากกว่านั้น ฟังแต่ว่า อติเรกสุกฺกิสฺวจฺจรปปฏิจฺจนนํ ดังนี้

แต่ถ้าเป็น อาบัติ ๒ ตัว หรือ ๓ ตัว ฟังกล่าวว่ เทว อาปตฺติโย ติสฺโส อาปตฺติโย
แต่ที่เกินกว่านั้น จะเป็น ๑๐๐ ตัว หรือ ๑,๐๐๐ ตัว ก็ตาม สมควรแต่งคำสวดว่า สมฺพหฺล (มาก)

ในอาบัติที่มีวัตถุต่าง ๆ กัน ฟังแต่คำสวดประกอบด้วยวัตถุอย่างนี้ อหิ ภนฺเต สมฺพหฺ-
ลา อาปตฺติโย อาปตฺติ อหิ สุกกวิสสุตฺติ อหิ กายสํสฺสคฺคํ อหิ ทฺมฺมจฺจุลฺลํ วาจํ เป็นต้น หรือด้วย

อำนาจแห่งการระบุจำนวนวันหรือราตรี อย่างนี้ว่า อหิ ฌนเต สมพหุลา สงฆาติเสสา อาปตติโย อาปชชี นานาวตถุกาโย เอกาหปฏิจจนนาโย เป็นต้น

การแต่งกรรมวาจาเพื่อสวดประกอบให้เหมาะสมแก่ปริวาสที่ขอนั้นเป็นความสามารถของพระกรรมวาจาที่พึงทำได้ เพราะท่านอนุญาตไว้ว่า อิทธิปิ สพพมปิ ปริวาสาทิกัมม วิญญมมํ วตถุเสน โกตถวเสน อาปตติวเสน จ กาคู วฏฏติ ฯ ความว่า จริงอยู่วินัยมีปริวาสกรรมเป็นต้น แม้ทั้งหมดทั้งปวงนี้ สมควรที่จะแต่งกรรมวาจาสวดประกอบด้วยอำนาจวัตถุ ด้วยอำนาจโคตร ด้วยอำนาจชื่อและด้วยอำนาจแห่งอาบัติ ฯ

อีกอย่างหนึ่ง การแต่งกรรมวาจาประกอบนั้น ท่านมอบให้พระวินัยธรเป็นใหญ่ในการดำเนินการ ดังพระอรรถกถาจารย์กล่าวไว้ว่า อาปตติ นาม ปฏิจจนนา วา โหติ อปปฏิจจนนา วา สมา วา อุณคตรา วา อติเรกปฏิจจนนา วาปิ วินยธรสสุส กมมวาทัง โยชิตุ สมตถุกาโวเขตตูปมาณ ฯ ความว่า ขึ้นชื่อว่า อาบัติ จะปิดไว้ก็ตาม ไม่ปิดไว้ก็ตาม ปิดไว้เท่ากันก็ตาม หย่อนกว่าก็ตาม แม้ปิดไว้เกินกว่า ๖๐ วัน ก็ตามที่ การที่พระวินัยธร เป็นผู้สามารถจะแต่งบาลีประกอบการสวดได้นั้นแหละเป็นหลักการที่จะแก้ไขอาบัตินั้นๆ

คำขออุพสุทธันตปริวาส

อหิ ฌนเต สมพหุลา สงฆาติเสสา อาปตติโย อาปชชี อาปตติปริยนต์ เอกจัม ชานามิ เอกจัม น ชานามิ รตติปริยนต์ เอกจัม ชานามิ เอกจัม น ชานามิ อาปตติปริยนต์ เอกจัม สรามิ เอกจัม น สรามิ รตติปริยนต์ เอกจัม สรามิ เอกจัม น สรามิ อาปตติปริยนต์ เอกจเจ เวมติโก เอกจเจ นิพเพมติโก รตติปริยนต์ เอกจเจ เวมติโก เอกจเจ นิพเพมติโก โสหิ สงฆ์ ตาสึ อาปตตินิ จูพสุทธันตปริวาสึ ยาจามิ

อหิ ฌนเต.....โสหิ ทุตติยมปิ ฌนเต สงฆ์.....ยาจามิ ฯ

อหิ ฌนเต.....โสหิ ตติยมปิ ฌนเต สงฆ์.....ยาจามิ ฯ

ลำดับนั้น ภิกษุผู้ฉลาด ผู้สามารถ พึงประกาศให้สงฆ์ทราบด้วยญัตติจตุตถกรรมวาจา ดังนี้

กรรมวาจาให้อุพสุทธันตปริวาส

สุณาทู เม ฌนเต สงโฆ อยฺหิ อิตถุนนาโม ภิกขุ สมพหุลา สงฆาติเสสา อาปตติโย อาปชชี อาปตติปริยนต์ เอกจัม ชานาติ เอกจัม น ชานาติ รตติปริยนต์ เอกจัม ชานาติ เอกจัม น ชานาติ อาปตติปริยนต์ เอกจัม สราติ เอกจัม น สราติ รตติปริยนต์ เอกจัม สราติ เอกจัม น สราติ อาปตติปริยนต์ เอกจเจ เวมติโก เอกจเจ นิพเพมติโก รตติปริยนต์ เอกจเจ เวมติโก

เอจฺเจ นิพฺเพตติโก โส สงฺฆํ ตาสิ อปฺตฺติํ จุฬสุทฺตปริวาสํ ยาจติ ยถิ สงฺฆสฺส ปตฺตกฺกํ
สงฺโฆ อิตฺถนฺนามสฺส ภิกฺขุโน ตาสิ อปฺตฺติํ จุฬสุทฺตปริวาสํ ทเพยฺย เอสา ญฺตฺติ ฯ

สุณฺหาตุ เม ภนฺเต สงฺโฆ อยํ อิตฺถนฺนาโม ภิกฺขุ สมฺพหฺลา สงฺฆาติเสสา อปฺตฺติโย
อปฺปชฺชิ อปฺตฺติปริยฺนตํ เอจฺจํ ชานาติ เอจฺจํ น ชานาติ รตฺติปริยฺนตํ เอจฺจํ ชานาติ เอจฺจํ
น ชานาติ อปฺตฺติปริยฺนตํ เอจฺจํ สราติ เอจฺจํ น สราติ รตฺติปริยฺนตํ เอจฺจํ สราติ เอจฺจํ
น สราติ อปฺตฺติปริยฺนเต เอจฺเจ เวตติโก เอจฺเจ นิพฺเพตติโก รตฺติปริยฺนเต เอจฺเจ เวตติโก
เอจฺเจ นิพฺเพตติโก โส สงฺฆํ ตาสิ อปฺตฺติํ จุฬสุทฺตปริวาสํ ยาจติ สงฺโฆ อิตฺถนฺนามสฺส
ภิกฺขุโน ตาสิ อปฺตฺติํ จุฬสุทฺตปริวาสํ เทติ ยสฺสายสฺมโต ขมฺติ อิตฺถนฺนามสฺส ภิกฺขุโน
ตาสิ อปฺตฺติํ จุฬสุทฺตปริวาสํ ทานํ โส ตฺถสฺส ยสฺส นกฺขมฺติ โส ภาเสยฺย ฯ

ทฺติยฺมปี เอตมฺตฺถํ วทามิ สุณฺหาตุ..... ฯ

ตฺติยฺมปี เอตมฺตฺถํ วทามิ สุณฺหาตุ..... ฯ

ทินฺโน สงฺเขน อิตฺถนฺนามสฺส ภิกฺขุโน ตาสิ อปฺตฺติํ จุฬสุทฺตปริวาโส ขมฺติ
สงฺฆสฺส ตสฺมา ตฺวณฺหิ เอวเมตํ ธารยามิ ฯ

คำสมาทานจุฬสุทนต์ปริวาส

ปริวาสํ สมาทียามิ วตฺตํ สมาทียามิ ฯ

ทฺติยฺมปี ปริวาสํ สมาทียามิ วตฺตํ สมาทียามิ ฯ

ตฺติยฺมปี ปริวาสํ สมาทียามิ วตฺตํ สมาทียามิ ฯ

คำบอกจุฬสุทนต์ปริวาส

อหํ ภนฺเต สมฺพหฺลา สงฺฆาติเสสา อปฺตฺติโย อปฺปชฺชิ อปฺตฺติปริยฺนตํ เอจฺจํ ชานามิ
เอจฺจํ น ชานามิ รตฺติปริยฺนตํ เอจฺจํ ชานามิ เอจฺจํ น ชานามิ อปฺตฺติปริยฺนตํ เอจฺจํ สรามิ
เอจฺจํ น สรามิ รตฺติปริยฺนตํ เอจฺจํ สรามิ เอจฺจํ น สรามิ อปฺตฺติปริยฺนเต เอจฺเจ เวตติโก
เอจฺเจ นิพฺเพตติโก รตฺติปริยฺนเต เอจฺเจ เวตติโก เอจฺเจ นิพฺเพตติโก โสหํ สงฺฆํ ตาสิ
อปฺตฺติํ จุฬสุทฺตปริวาสํ ยาจิ ตสฺส เม สงฺโฆ ตาสิ อปฺตฺติํ จุฬสุทฺตปริวาสํ อทาสิ
โสหํ ปริวาสามิ เวทยามหํ ภนฺเต เวทียตฺติ มํ สงฺโฆ ธารเฑ ฯ

คำเก็บจุฬสุทนต์ปริวาส

วตฺตํ นิกฺขิปามิ ปริวาสํ นิกฺขิปามิ ฯ

ทฺติยฺมปี วตฺตํ นิกฺขิปามิ ปริวาสํ นิกฺขิปามิ ฯ

ตฺติยฺมปี วตฺตํ นิกฺขิปามิ ปริวาสํ นิกฺขิปามิ ฯ

อุพสุทนต์ปรีวาสนำมาเป็นตัวอย่างนี้ เป็นเรื่องของภิกษุรูปหนึ่งที่ต้องอาบัติสังฆาทิเสสหลายตัว ทั้งที่รู้จำนวนอาบัติ และไม่รู้จำนวนอาบัติ ทั้งที่รู้จำนวนราตรี และไม่รู้จำนวนราตรี ทั้งที่ระลึกอาบัติได้และระลึกอาบัติไม่ได้ ทั้งที่ระลึกจำนวนราตรีได้และระลึกจำนวนราตรีไม่ได้ ทั้งที่มีความสงสัยและไม่มีความสงสัยในอาบัติและราตรี

คำขอมหาสุทนต์ปรีวาสน

อหิ ภนฺเต สมฺพหฺลฺลา สงฺฆาทิเสสา อาปตฺติโย อาปชฺชชี อาปตฺติปริยฺนตํ เอกจฺจนฺ ชานามิ รตฺติปริยฺนตํ เอกจฺจนฺ ชานามิ อาปตฺติปริยฺนตํ เอกจฺจนฺ สรามี รตฺติปริยฺนตํ เอกจฺจนฺ สรามี อาปตฺติปริยฺนเต เอกจฺเจ เวตฺติโก รตฺติปริยฺนเต เอกจฺเจ เวตฺติโก โสหิ สงฺฆํ ตาสํ อาปตฺติณํ มหาสุทนต์ปรีวาสํ ยาจามิ ฯ

อหิ ภนฺเต..... โสหิ ทุตฺติยมฺปิ ภนฺเต สงฺฆํยาจามิ ฯ

อหิ ภนฺเต..... โสหิ ตตฺติยมฺปิ ภนฺเต สงฺฆํยาจามิ ฯ

ลำดับนั้น ภิกษุผู้ฉลาด ผู้สามารถ พึงสวดประกาศให้สงฆ์ทราบด้วยญัตติจตุตถกรรมวาจา ดังนี้

กรรมวาจาให้มหาสุทนต์ปรีวาสน

สุณฺหาตุ เม ภนฺเต สงฺโฆ อัย อิตฺถนฺนาโม ภิกฺขุ สมฺพหฺลฺลา สงฺฆาทิเสสา อาปตฺติโย อาปชฺชชี อาปตฺติปริยฺนตํ เอกจฺจนฺ ชานามิ รตฺติปริยฺนตํ เอกจฺจนฺ ชานามิ อาปตฺติปริยฺนตํ เอกจฺจนฺ สรามี รตฺติปริยฺนตํ เอกจฺจนฺ สรามี อาปตฺติปริยฺนเต เอกจฺเจ เวตฺติโก รตฺติปริยฺนเต เอกจฺเจ เวตฺติโก โส สงฺฆํ ตาสํ อาปตฺติณํ มหาสุทนต์ปรีวาสํ ยาจติ ยถิ สงฺฆสฺส ปตฺตกฺกฺลํ สงฺโฆ อิตฺถนฺนามสฺส ภิกฺขุโน ตาสํ อาปตฺติณํ มหาสุทนต์ปรีวาสํ ททฺเขยฺย เอสา ญตฺติ ฯ

สุณฺหาตุ เม ภนฺเต สงฺโฆ อัย อิตฺถนฺนาโม ภิกฺขุ สมฺพหฺลฺลา สงฺฆาทิเสสา อาปตฺติโย อาปชฺชชี อาปตฺติปริยฺนตํ เอกจฺจนฺ ชานามิ รตฺติปริยฺนตํ เอกจฺจนฺ ชานามิ อาปตฺติปริยฺนตํ เอกจฺจนฺ สรามี รตฺติปริยฺนตํ เอกจฺจนฺ สรามี อาปตฺติปริยฺนเต เอกจฺเจ เวตฺติโก รตฺติปริยฺนเต เอกจฺเจ เวตฺติโก โส สงฺฆํ ตาสํ อาปตฺติณํ มหาสุทนต์ปรีวาสํ ยาจติ สงฺโฆ อิตฺถนฺนามสฺส ภิกฺขุโน ตาสํ อาปตฺติณํ มหาสุทนต์ปรีวาสํ เทติ ยสฺสายสฺมโต ขมฺติ อิตฺถนฺนามสฺส ภิกฺขุโน ตาสํ อาปตฺติณํ มหาสุทนต์ปรีวาสนสฺส ทานํ โส คุณฺหสฺส ยสฺส นกฺขมฺติ โส ภาเสยฺย ฯ

ทุตฺติยมฺปิ เอตมฺคฺถํ วทามิ สุณฺหาตุ..... ฯ

ตตฺติยมฺปิ เอตมฺคฺถํ วทามิ สุณฺหาตุ..... ฯ

ทินฺโน สงฺเขน อิตฺถนฺนามสฺส ภิกฺขุโน ตาสํ อาปตฺติณํ มหาสุทนต์ปรีวาสํ ขมฺติ สงฺฆสฺส ตสฺมา คุณฺหิ เอวเมตํ ธารยามิ ฯ

คำสมาทานมหาสุทธันตปริวาส

ปริวาสสัมมาทียามิ วุตตัม สสมาทียามิ ฯ

ทุติยัมปิ ปริวาสสัมมาทียามิ วุตตัม สสมาทียามิ ฯ

ตติยัมปิ ปริวาสสัมมาทียามิ วุตตัม สสมาทียามิ ฯ

คำบอกมหาสุทธันตปริวาส

อหัง ภนฺเต สมฺพหฺลฺลา สงฺฆาติเสสา อาปตฺติโย อาปชฺชึ อาปตฺติปริยฺนตฺตํ เอกจฺจนฺ ชานามิ รตฺติปริยฺนตฺตํ เอกจฺจนฺ ชานามิ อาปตฺติปริยฺนตฺตํ เอกจฺจนฺ สรามี รตฺติปริยฺนตฺตํ เอกจฺจนฺ สรามี อาปตฺติปริยฺนตฺตํ เอกจฺจนฺ เวมตฺติโก รตฺติปริยฺนตฺตํ เอกจฺจนฺ เวมตฺติโก โสฬสํ สงฺฆํ ตาสํ อาปตฺติณํ มหาสุทฺถนฺตปริวาสํ ยาจิ ตสฺส เม สงฺโฆ ตาสํ อาปตฺติณํ มหาสุทฺถนฺตปริวาสํ อทาสิ โสฬสํ ปริวาสามิ เวทยามหัง ภนฺเต เวทียตฺติ มํ สงฺโฆ ธาเรตุ ฯ

มหาสุทธันตปริวาสที่นำมาเป็นตัวอย่างนี้ เป็นเรื่องของภิกษุรูปหนึ่งที่ต้องอาบัติสังฆาทิเสสหลายตัวและจำนวนอาบัติและราตรีไม่ได้เลย พร้อมทั้งมีความสงสัยในจำนวนอาบัติและราตรี วิธีการกำหนดนับอาบัติและราตรีนั่นท่านแนะนำว่า การจำจำนวนอาบัติไม่ได้ นั่นไม่เป็นไร เพราะอาจประมวลเข้าเป็น สมุพหุลา ได้อยู่ แต่ถ้าจำนวนราตรีไม่ได้เลย ท่านแนะนำให้ฟังกะดูตั้งแต่อุปสมบทมาว่าไม่เคยต้องอาบัติสังฆาทิเสสเป็นเวลานานเท่าใด พอทราบแล้วก็อยู่ปริวาสเท่าจำนวนที่เหลือ เช่น บวชมา ๒ ปี แต่กำหนดว่า บริสุทธิเพียง ๑ ปีแรก ก็อยู่ปริวาส ๑ ปีหลังนั่นเอง

คำขอโอชานสโมสรานปริวาส

อหัง ภนฺเต สมฺพหฺลฺลา สงฺฆาติเสสา อาปตฺติโย อาปชฺชึ เอกํ อตฺตกามปริจฺจริยํ เอกํ สญฺจริตฺตํ เอกาหปฏิจฺจนฺนาโย โสฬสํ สงฺฆํ ตาสํ อาปตฺติณํ โอชานสโมสรานปริวาสํ ยาจามิ ฯ

อหัง ภนฺเต.....โสฬสํ ทุติยัมปิ ภนฺเต สงฺฆํยาจามิ ฯ

อหัง ภนฺเต.....โสฬสํ ตติยัมปิ ภนฺเต สงฺฆํยาจามิ ฯ

ลำดับนั้น ภิกษุผู้ฉลาด ผู้สามารถ ฟังประกาศให้สงฆ์ทราบด้วยอุตติจตุตถกรรมวาจา ดังนี้

กรรมวาจาให้โอชานสโมสรานปริวาส

สุณฺหาตุ เม ภนฺเต สงฺโฆ อยํ อิตฺถนฺนาโม ภิกฺขุ สมฺพหฺลฺลา สงฺฆาติเสสา อาปตฺติโย อาปชฺชึ เอกํ อตฺตกามปริจฺจริยํ เอกํ สญฺจริตฺตํ เอกาหปฏิจฺจนฺนาโย โสฬสํ สงฺฆํ ตาสํ อาปตฺติณํ

โอธานสโมธานปริวาส ยาจติ ยทิ สงฆสฺส ปตฺตกลลฺลํ สงฺโฆ อิตฺถนฺนามสฺส ภิกฺขุโน ตาสํ
อาปตฺตินํ โอธานสโมธานปริวาสํ ทเทฺยฺย เอสา ญฺตฺติ ฯ

สุณฺหาตุ เม ภนฺเต สงฺโฆ อัย อิตฺถนฺนาโม ภิกฺขุ สมฺพหฺลฺลา สงฺฆาทีเสฺสา อาปตฺติโย
อาปชฺชิ เอกํ อตฺตกามปริจฺจยํ เอกํ สญฺจริตํ เอกาหปฏฺิจฺจนฺนาโย โส สงฺฆํ ตาสํ อาปตฺตินํ
โอธานสโมธานปริวาสํ ยาจติ สงฺโฆ อิตฺถนฺนามสฺส ภิกฺขุโน ตาสํ อาปตฺตินํ โอธานสโมธาน
ปริวาสํ เทติ ยสฺสายสฺมโต ขมฺติ อิตฺถนฺนามสฺส ภิกฺขุโน ตาสํ อาปตฺตินํ โอธานสโมธานปริวาส
สฺส ทานํ โส คุณฺหสฺส ยสฺส นกฺขมฺติ โส ภาเสยฺย ฯ

ทฺติยมฺปิ เอตมฺตถํ วทามิ สุณฺหาตุ.....ฯ

ตฺติยมฺปิ เอตมฺตถํ วทามิ สุณฺหาตุ.....ฯ

ทินฺโน สงฺเขน อิตฺถนฺนามสฺส ภิกฺขุโน ตาสํ อาปตฺตินํ โอธานสโมธานปริวาสํ ขมฺติ
สงฺฆสฺส ตสฺมา คุณฺหิ เอวเมตํ ธารยามิ ฯ

คำสมาทานโอธานสโมธานปริวาส

ปริวาสํ สมาทียามิ วตฺตํ สมาทียามิ ฯ

ทฺติยมฺปิ ปริวาสํ สมาทียามิ วตฺตํ สมาทียามิ ฯ

ตฺติยมฺปิ ปริวาสํ สมาทียามิ วตฺตํ สมาทียามิ ฯ

คำบอกโอธานสโมธานปริวาส

อหํ ภนฺเต สมฺพหฺลฺลา สงฺฆาทีเสฺสา อาปตฺติโย อาปชฺชิ เอกํ อตฺตกามปริจฺจยํ
เอกํ สญฺจริตํ เอกาหปฏฺิจฺจนฺนาโย โสหํ ภนฺเต สงฺฆํ ตาสํ อาปตฺตินํ โอธานสโมธานปริวาสํ ยาจิ
ตสฺส เม สงฺโฆ ตาสํ อาปตฺตินํ โอธานสโมธานปริวาสํ อทาสิ โสหํ ปริวาสามิ เวทยามหํ ภนฺเต
เวทียตฺติ มํ สงฺโฆ ธารเฑ ฯ

คำเก็บโอธานสโมธานปริวาส

วตฺตํ นิภฺชิปามิ ปริวาสํ นิภฺชิปามิ ฯ

ทฺติยมฺปิ วตฺตํ นิภฺชิปามิ ปริวาสํ นิภฺชิปามิ ฯ

ตฺติยมฺปิ วตฺตํ นิภฺชิปามิ ปริวาสํ นิภฺชิปามิ ฯ

โอธานสโมธานปริวาส ที่นำมาเป็นตัวอย่างนี้เป็นเรื่องของภิกษุรูปหนึ่งที่ต้อง
อาบัติสังฆาทิเสส ๒ ตัว คือ อตฺตกามปริจฺจยะ (พูดให้เขาบำเรอตนด้วยกาม) และสัจฺยจิริตะ

(ชักสื่อให้ชายหญิงเป็นคู่เดียวกัน) ซึ่งอาบัติ ๒ ตัวนี้ปิดไว้เสมอกันคือ ๑ วัน ถ้าต้องอาบัติข้อใด ก็ใส่ชื่ออาบัตินั้นเข้าไปตรงช่องอาบัตินั้นได้เลย

คำขออักษรมโหธานปริวาส

อหิ ภนฺเต สมฺพหฺลฺลา สงฺฆาติเสสา อาปตฺติโย อาปชฺชึ เอกา เอกาหปฺปิจฺจนฺนา เอกา อาปตฺติ ทฺวิหปฺปิจฺจนฺนา เอกา อาปตฺติ ตีหปฺปิจฺจนฺนา โสหิ ภนฺเต สงฺฆิ ตาสึ อาปตฺติณิ ยา อาปตฺติ ตีหปฺปิจฺจนฺนา ตสฺสา อकुณฺเณ สโมธานปริวาสึ ยาจามิ ฯ

อหิ ภนฺเต..... โสหิ ทฺติยมฺปิ ภนฺเต สงฺฆิ.....ยาจามิ ฯ

อหิ ภนฺเต..... โสหิ ตติยมฺปิ ภนฺเต สงฺฆิ.....ยาจามิ ฯ

ลำดับนั้น ภิกษุผู้ฉลาด ผู้สามารถ ฟังประกาศให้สงฆ์ทราบด้วยอุตติจตุตถกรรมวาจา ดังนี้

กรรมวาจาให้อักษรมโหธานปริวาส

สุณฺหาตุ เม ภนฺเต สงฺโฆ อหิ อิตฺถนฺนาโม ภิกฺขุ สมฺพหฺลฺลา สงฺฆาติเสสา อาปตฺติโย อาปชฺชึ เอกา อาปตฺติ เอกาหปฺปิจฺจนฺนา เอกา อาปตฺติ ทฺวิหปฺปิจฺจนฺนา เอกา อาปตฺติ ตีหปฺปิจฺจนฺนา โส สงฺฆิ ตาสึ อาปตฺติณิ ยา อาปตฺติ ตีหปฺปิจฺจนฺนา ตสฺสา อकुณฺเณ สโมธานปริวาสึ ยาจติ ยถิ สงฺฆสฺส ปตฺตกฺกฺลํ สงฺโฆ อิตฺถนฺนามสฺส ภิกฺขุโน ตาสึ อาปตฺติณิ ยา อาปตฺติ ตีหปฺปิจฺจนฺนา ตสฺสา อकुณฺเณ สโมธานปริวาสึ ททฺเขยฺย เอสา ญฺจติ ฯ

สุณฺหาตุ เม ภนฺเต สงฺโฆ อหิ อิตฺถนฺนาโม ภิกฺขุ สมฺพหฺลฺลา สงฺฆาติเสสา อาปตฺติโย อาปชฺชึ เอกา อาปตฺติ เอกาหปฺปิจฺจนฺนา เอกา อาปตฺติ ทฺวิหปฺปิจฺจนฺนา เอกา อาปตฺติ ตีหปฺปิจฺจนฺนา โส สงฺฆิ ตาสึ อาปตฺติณิ ยา อาปตฺติ ตีหปฺปิจฺจนฺนา ตสฺสา อकुณฺเณ สโมธานปริวาสึ ยาจติ สงฺโฆ อิตฺถนฺนามสฺส ภิกฺขุโน ตาสึ อาปตฺติณิ ยา อาปตฺติ ตีหปฺปิจฺจนฺนา ตสฺสา อकुณฺเณ สโมธานปริวาสึ เทติยสฺสายสุมฺโต ขมฺติ อิตฺถนฺนามสฺส ภิกฺขุโน ตาสึ อาปตฺติณิ ยา อาปตฺติ ตีหปฺปิจฺจนฺนา ตสฺสา อकुณฺเณ สโมธานปริวาสสฺส ทานํ โสตุณฺหสฺส ยสฺส นกฺขมฺติ โส ภาเสยฺย ฯ

ทฺติยมฺปิ เอตมฺตถํ วทามิ สุณฺหาตุ..... ฯ

ตติยมฺปิ เอตมฺตถํ วทามิ สุณฺหาตุ..... ฯ

ทินฺโน สงฺฆเณ อิตฺถนฺนามสฺส ภิกฺขุโน ตาสึ อาปตฺติณิ ยา อาปตฺติ ตีหปฺปิจฺจนฺนา ตสฺสา อकुณฺเณ สโมธานปริวาโส ขมฺติ สงฺฆสฺส ตสฺมา ตฺวณฺหิ เอวเมตํ ธารยามิ ฯ

คำสมาทานอักษโมธานปริวาส

ปริวาส สมาธิยามิ วุตตัม สมาธิยามิ ฯ

ทุติยัมปิ ปริวาส สมาธิยามิ วุตตัม สมาธิยามิ ฯ

ตติยัมปิ ปริวาส สมาธิยามิ วุตตัม สมาธิยามิ ฯ

คำบอกอักษโมธานปริวาส

อหิ ภนฺเต สมฺพหฺลฺลา สงฺฆาติเสสา อาปตฺติโย อาปชฺชึ เอกา อาปตฺติ เอกาหปฺฏิจฺจนฺนา เอกา อาปตฺติ ทฺวิหปฺฏิจฺจนฺนา เอกา อาปตฺติ ตีหปฺฏิจฺจนฺนา โสหิ ภนฺเต สงฺฆํ ตาสํ อาปตฺตินํ ยา อาปตฺติ ตีหปฺฏิจฺจนฺนา ตสฺสา อกฺเขน สโมธานปริวาสํ ยาจิ ตสฺส เม สงฺโฆ ตาสํ อาปตฺตินํ อกฺเขน สโมธาน ปริวาสํ อทาสิ โสหิ ปริวาสามิ เวทยามหิ ภนฺเต เวทยตฺติ มํ สงฺโฆ ธาเรตุ ฯ

คำเก็บอักษโมธานปริวาส

วุตตัม นิภฺชิปามิ ปริวาสํ นิภฺชิปามิ ฯ

ทุติยัมปิ วุตตัม นิภฺชิปามิ ปริวาสํ นิภฺชิปามิ ฯ

ตติยัมปิ วุตตัม นิภฺชิปามิ ปริวาสํ นิภฺชิปามิ ฯ

อักษโมธานปริวาสที่นำมาเป็นตัวอย่างนี้เป็นเรื่องของพระภิกษุรูปหนึ่งที่ต้องอาบัติสังฆาทิเสส ๓ ตัว แต่ปิดไว้ไม่เสมอกัน คือ อาบัติตัวหนึ่งปิดไว้ ๑ วัน อาบัติตัวหนึ่งปิดไว้ ๒ วัน อีกตัวหนึ่งปิดไว้ ๓ วัน ถ้าต้องอาบัติใดก็ให้ใส่ชื่ออาบัตินั้นเข้าไป

คำขอมิสสกลโมธานปริวาส

อหิ ภนฺเต สมฺพหฺลฺลา สงฺฆาติเสสา อาปตฺติโย อาปชฺชึ เอกํ กายสํสฺสคํ เอกาหปฺฏิจฺจนฺนํ เอกํ ทฺวญฺจลฺลวาทํ ทฺวิหปฺฏิจฺจนฺนํ โสหิ ภนฺเต สงฺฆํ ตาสํ อาปตฺตินํ มิสฺสสกลโมธานปริวาสํ ยาจามิ ฯ

อหิ ภนฺเต..... โสหิ ทุติยัมปิ ภนฺเต สงฺฆํ.....ยาจามิ ฯ

อหิ ภนฺเต..... โสหิ ตติยัมปิ ภนฺเต สงฺฆํ.....ยาจามิ ฯ

ลำดับนั้น ภิกษุผู้ฉลาด ผู้สามารถ พึงประกาศให้สงฆ์ทราบด้วยญัตติจตุตถกรรมวาจา

ดังนี้

กรรมวาจาให้มิสกสโมธานปริวาส

สุณาตุ เม ภนุเต สงฺโฆ อัย อิตฺถนฺนาโม ภิกฺขุ สมฺพหฺลลา สงฺฆาติเสสา อาปตฺติโย
อาปชฺชิ เอกํ กายสํสคฺคํ เอกาหปฺปิจฺจนฺนํ เอกํ ทฺวฏฺฐลฺลวํ ทฺวิหปฺปิจฺจนฺนํ โส สงฺฆํ ตาสํ
อาปตฺติํ มิสฺสกสโมธานปริวาสํ ยาจิ ยถิ สงฺฆสฺส ปตฺตกฺกถํ สงฺโฆ อิตฺถนฺนามสฺส ภิกฺขุโน
ตาสํ อาปตฺติํ มิสฺสกสโมธานปริวาสํ ทเทฺยฺย เอสา ฉฺชุตฺติ ฯ

สุณาตุ เม ภนุเต สงฺโฆ อัย อิตฺถนฺนาโม ภิกฺขุ สมฺพหฺลลา สงฺฆาติเสสา อาปตฺติโย
อาปชฺชิ เอกํ กายสํสคฺคํ เอกาหปฺปิจฺจนฺนํ เอกํ ทฺวฏฺฐลฺลวํ ทฺวิหปฺปิจฺจนฺนํ โส สงฺฆํ ตาสํ
อาปตฺติํ มิสฺสกสโมธานปริวาสํ ยาจิ สงฺโฆ อิตฺถนฺนามสฺส ภิกฺขุโน ตาสํ อาปตฺติํ
มิสฺสกสโมธานปริวาสํ เทติ ยสฺสา ยสมฺโตะ ขมฺติ อิตฺถนฺนามสฺส ภิกฺขุโน ตาสํ อาปตฺติํ
มิสฺสกสโมธานปริวาสสฺส ทานํ โสตุณฺหสฺส ยสฺส นกฺขมฺติ โส ภาเสยฺย ฯ

ทฺติยฺมปี เอตมฺตถํ วทามิ สุณาตุ..... ฯ

ตฺติยฺมปี เอตมฺตถํ วทามิ สุณาตุ..... ฯ

ทินฺโน สงฺฆเณ อิตฺถนฺนามสฺส ภิกฺขุโน ตาสํ อาปตฺติํ มิสฺสกสโมธานปริวาโส
ขมฺติ สงฺฆสฺส ตสฺมา คุณฺหิ เอวเมตํ ธารยามิ ฯ

คำสมาทานมิสกสโมธานปริวาส

ปริวาสํ สมาทียามิ วตฺตํ สมาทียามิ ฯ

ทฺติยฺมปี ปริวาสํ สมาทียามิ วตฺตํ สมาทียามิ ฯ

ตฺติยฺมปี ปริวาสํ สมาทียามิ วตฺตํ สมาทียามิ ฯ

คำบอกมิสกสโมธานปริวาส

อหํ ภนุเต สมฺพหฺลลา สงฺฆาติเสสา อาปตฺติโย อาปชฺชิ เอกํ กายสํสคฺคํ
เอกาหปฺปิจฺจนฺนํ เอกํ ทฺวฏฺฐลฺลวํ ทฺวิหปฺปิจฺจนฺนํ โสหํ ภนุเต สงฺฆํ ตาสํ อาปตฺติํ
มิสฺสกสโมธานปริวาสํ ยาจิ ตสฺส เม สงฺโฆ ตาสํ อาปตฺติํ มิสฺสกสโมธานปริวาสํ อทาสิ โสหํ
ปริวาสมิ เวทยามหํ ภนุเต เวทยตฺติ มํ สงฺโฆ ชาเรตุ ฯ

คำแก้บมิสกสโมธานปริวาส

วตฺตํ นิกฺขิปามิ ปริวาสํ นิกฺขิปามิ ฯ

ทฺติยฺมปี วตฺตํ นิกฺขิปามิ ปริวาสํ นิกฺขิปามิ ฯ

ตฺติยฺมปี วตฺตํ นิกฺขิปามิ ปริวาสํ นิกฺขิปามิ ฯ

มิสทกสโมธานปริวาสที่นำมาเป็นตัวอย่างนี้เป็นเรื่องของภิกษุที่ต้องอาบัติสังฆาทิเสส ๒ ตัว แต่ปิดไว้เสมอกันก็มี ไม่เสมอกันก็มี คือ อาบัติกายสังสัคคะ (การจับต้องกายหญิง) ปิดไว้วันเดียว อาบัติทุจฺจลวจา (พูดเกี้ยวหญิง) ปิดไว้ ๒ วัน จึงต้องขอปริวาสกัน ถ้าต้องอาบัติใดก็ใส่ชื่ออาบัตินั้นเข้าไป

คำขอติตถิยปริวาส

อหิ ภนฺเต อญฺญติตถิยปฺพุทฺโธ อิมสฺมี ฌมฺมวินฺเย อากงฺขามิ อุปสมฺปทํ โสหิ ภนฺเต สงฺฆํ จตุตาโร มาเส ปริวาสํ ยาจามิ ฯ

ทุติยम्ปิ อหิ ภนฺเต อญฺญติตถิยปฺพุทฺโธ อิมสฺมี ฌมฺมวินฺเย อากงฺขามิ อุปสมฺปทํ โสหิ ภนฺเต สงฺฆํ จตุตาโร มาเส ปริวาสํ ยาจามิ ฯ

ตติยम्ปิ อหิ ภนฺเต อญฺญติตถิยปฺพุทฺโธ อิมสฺมี ฌมฺมวินฺเย อากงฺขามิ อุปสมฺปทํ โสหิ ภนฺเต สงฺฆํ จตุตาโร มาเส ปริวาสํ ยาจามิ ฯ

ลำดับนั้น ภิกษุผู้ฉลาด ผู้สามารถพึงประกาศให้สงฆ์ทราบด้วยญัตติทุติยกรรมวาจา ดังนี้

สุณฺหาตุ เม ภนฺเต สงฺโฆ อโย อิตฺถนฺนาโม อญฺญติตถิยปฺพุทฺโธ อิมสฺมี ฌมฺมวินฺเย อากงฺขติ อุปสมฺปทํ โส สงฺฆํ จตุตาโร มาเส ปริวาสํ ทเทยฺย เอสา ญฺจติ ฯ

สุณฺหาตุ เม ภนฺเต สงฺโฆ อโย อิตฺถนฺนาโม อญฺญติตถิยปฺพุทฺโธ อิมสฺมี ฌมฺมวินฺเย อากงฺขติ อุปสมฺปทํ โส สงฺฆํ จตุตาโร มาเส ปริวาสํ ยาจติ สงฺโฆ อิตฺถนฺนามสฺส อญฺญติตถิย ปุพฺพสฺส จตุตาโร มาเส ปริวาสสฺส ทานํ โสตุณฺหสฺส ยสฺส นกฺขมฺติ โส ภาเสยฺย ฯ

ทินฺโน สงฺเขน อิตฺถนฺนามสฺส อญฺญติตถิยปฺพุพฺพสฺส จตุตาโร มาเส ปริวาโส ขมฺติ สงฺฆสฺส ตสฺมา ตฺมฺหิ เอวเมตํ ธารยามิ ฯ

ภาคผนวก ข

รายนามพระสงฆ์ผู้ให้การสัมภาษณ์

ภาคผนวก ข

รายนามพระสงฆ์ผู้ให้การสัมภาษณ์

๑. พระครูศรีปริยัตยาภิวัฒน์ (วิจิตร ปสุโต ป.ธ. ๖ Ph.D.), ผู้ช่วยเจ้าอาวาส วัดจักรวรรดิราชาวาสวรมหาวิหาร, กรุงเทพมหานคร, ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖
๒. พระครูศรีภานุวิสุทธิ (ประกอบ ปภังกร), เจ้าคณะอำเภอขามสะแกแสง จังหวัดนครราชสีมา, ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๖.
๓. พระครูสถิตปัญญาทรร, วัดเทพสถิต อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา, ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๖.
๔. พระอธิการสุเมธี สีลโชโต, เจ้าอาวาสวัดหนองไผ่ อำเภอขามสะแกแสง จังหวัดนครราชสีมา, ๒ มีนาคม ๒๕๕๖
๕. พระบุญเกิด อธิธมฺมโต, วัดโนนไทย อำเภอโนนไทย จังหวัดนครราชสีมา, ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๖.
๖. พระสมศักดิ์ มนัสสุโร, วัดน้ำน้า อำเภอขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา, ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖.

ภาคผนวก ค

- หนังสือขออนุญาตสัมภาษณ์ (เก็บข้อมูลภาคสนาม)
- แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

ที่ ศธ ๖๑๒๗.๓/๐๐๙

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขตนครราชสีมา

ถนนชาติพัฒนา บ้านหัวถนน ตำบลหัวทะเล
อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา ๓๐๐๐๐
โทร. (๐๔๔) ๒๖๔๕๖๐, ๔๒๔๕๕๖, ๔๒๔๕๕๗, ๒๖๔๕๗๙
โทรสาร (๐๔๔) ๒๖๔๕๖๐

๗ มีนาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์

กราบเรียน

ด้วยศูนย์บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ได้เปิดการสอนหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพระพุทธศาสนาและสาขาปรัชญา ซึ่งมีระเบียบสำหรับนิสิตที่จบการศึกษาได้นั้น ต้องผ่านการเขียนวิทยานิพนธ์ จึงจะสามารถจบการศึกษาและอนุมัติปริญญาได้

ดังนั้น เพื่อให้งานวิทยานิพนธ์ของนิสิตบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ ทางศูนย์บัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา จึงขออนุญาตให้พระมหาวชิตร ธีรญาโณ (แสงกล้า) ซึ่งทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาการเข้าอยู่ปริวาสกรรมของพระสงฆ์ไทยในปัจจุบัน” สัมภาษณ์ท่านเกี่ยวกับหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา อันเป็นเหตุจะทำให้งานวิทยานิพนธ์ของพระนิสิตมีความสมบูรณ์

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดเมตตา อนุเคราะห์

กราบเรียนมาด้วยความเคารพ

(พระมหาสุพร รุกขิตมโน)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์นครราชสีมา

ประธานกรรมการบริหารศูนย์บัณฑิตศึกษา มจร.นม.

ศูนย์บัณฑิตศึกษาโทร. (๐๔๔) ๒๖๔๕๖๐๘ เจ้าหน้าที่ :พระมหาเกรียงไกร กิตฺติเมธี ๐๘๒-๐๒๖๑๘๖๖

www.mcunkr.com, www.facebook.com/mcunkr, e-mail : gs.mcukr@hotmail.com

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เรื่อง การศึกษาการเข้าอยู่ปริวาสกรรมของพระสงฆ์ไทยในปัจจุบัน

คำชี้แจง

๑. แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัยนี้ จัดทำขึ้นตามกรอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ (๑) เพื่อศึกษาปริวาสกรรมในพระพุทธศาสนาเถรวาท (๒) เพื่อศึกษาการเข้าอยู่ปริวาสกรรมในสมัยพุทธกาล (๓) เพื่อศึกษาการเข้าอยู่ปริวาสกรรมของพระสงฆ์ไทยในปัจจุบัน เพื่อเก็บข้อมูลภาคสนามกับพระวิปัสสนาจารย์ เจ้าอาวาส หรือเจ้าสำนักปฏิบัติธรรมที่มีการจัดการเข้าอยู่ปริวาสกรรมทุกๆปี ในเขตจังหวัดนครราชสีมา จำนวน ๖ รูป

๒. แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัยนี้ แบ่งออกเป็น ๓ ตอน

ตอนที่ ๑ สถานภาพผู้ให้การสัมภาษณ์

ตอนที่ ๒ เพื่อศึกษาขั้นตอนและวิธีการเข้าอยู่ปริวาสกรรมของพระสงฆ์ไทยในปัจจุบัน

ตอนที่ ๓ เพื่อศึกษากิจกรรมการเข้าอยู่ปริวาสกรรมของพระสงฆ์ไทยในปัจจุบัน

๓. เพื่อให้การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีความสมบูรณ์ จึงขอความเมตตาอนุเคราะห์จากพระมหาเถระเกี่ยวกับวิธีการและกิจกรรมการเข้าอยู่ปริวาสกรรมของพระสงฆ์ไทยในปัจจุบัน เพื่อประโยชน์สูงสุดแก่การคณะสงฆ์ และการพระพุทธศาสนาต่อไป และผู้วิจัยขอให้คำสัญญาว่าความคิดเห็นของท่านทุกประเด็นจะนำมาใช้เป็นคำตอบของการวิจัยเท่านั้นและไม่มีผลต่อท่าน แต่ประการใด

กราบขอบพระคุณทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้

ลงชื่อ.....

(พระมหาวิจิตร ชีรญาโณ)

นิติศตปริยญาโท วันที่ ๓/๒๕๕๑

ศูนย์บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วิทยาเขตนครราชสีมา

ตอนที่ ๑ สถานภาพผู้ให้การสัมภาษณ์

- ๑.๑ ชื่อ..... นาม..... สมณศักดิ์.....
- ๑.๒ ตำแหน่ง.....
- ๑.๓ วัด.....

ตอนที่ ๒ ขั้นตอนและวิธีการเข้าอยู่ปริวาสกรรมของพระสงฆ์ไทยในปัจจุบัน

๒.๑ ขั้นตอนและวิธีการก่อนเข้าอยู่ปริวาสกรรม

.....

.....

.....

๒.๒ ขั้นตอนและวิธีการขณะเข้าอยู่ปริวาสกรรม

.....

.....

.....

๒.๓ ขั้นตอนและวิธีการหลังเข้าอยู่ปริวาสกรรม

.....

.....

.....

ตอนที่ ๓ กิจกรรมการเข้าอยู่ปริวาสกรรมของพระสงฆ์ไทยในปัจจุบัน

๒.๑ ฟังธรรม

.....

.....

.....

๒.๒ เติมน้ำจกรม

.....

.....

.....

๒.๓ บอกวัตร

.....

.....

.....

๒.๔ เก็บวัตร

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้สัมภาษณ์

...../...../.....

สถานที่.....เวลา.....

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ / ฉายา / นามสกุล	:	พระมหาวิจิตร ธีรญาโณ (แสงกล้า)
วัน/ เดือน / ปี / เกิด	:	๒๐ พ.ค. ๒๕๐๔ (ปีฉลู)
ภูมิลำเนาเดิม	:	๙ หมู่ ๑๐ บ้านจานตะโนน ตำบลหนองบ่อ อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี
ที่อยู่ปัจจุบัน	:	วัดคลองยาง ตำบลหนองสาหร่าย อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา
ประวัติการศึกษา	:	พ.ศ. ๒๕๒๘ จบนักธรรมชั้นเอก สำนักเรียนคณะ จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๓๘ จบเปรียญธรรม ๔ ประโยค สำนักเรียนวัดบึง อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. ๒๕๔๐ จบหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต วิชาเอกการสอนสังคม
หน้าที่การงาน	:	พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็น เจ้าอาวาสวัดคลองยาง พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน สังกัดมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา